

Keban Baraj Gölü (Elazığ/Türkiye) su ürünleri kooperatiflerine ortak balıkçıların sosyo-ekonomik yapısı

The socio-economic structure of partner fishermen to fisheries cooperatives in Keban Dam Lake (Elazig/Turkey)

Mürşide Dartay^{1*} • İlhan Canpolat²

¹ Fırat Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi, Avlama ve İşleme Teknolojisi Bölümü, 23119, Elazığ, Turkey

² Su Ürünleri Araştırma Enstitüsü Müdürü, Elazığ, Turkey

* Corresponding author: mdartay@firat.edu.tr

Received date: 11.08.2016

Accepted date: 05.12.2016

How to cite this paper:

Dartay, M. & Canpolat, İ. (2017). The socio-economic structure of partner fishermen to fisheries cooperatives in Keban Dam Lake (Elazig/Turkey), *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 34(1): 41-46. doi:10.12714/egejfas.2017.34.1.06

Öz: Bu çalışma, Keban Baraj Gölü'nde Su Ürünleri kooperatifine ortak su ürünleri avcılığı yapan balıkçıların sosyo-ekonomik yapılarını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırma, Keban Baraj Gölü'nde 82 balıkçı ile yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanan anketler ile elde edilmiştir. Çalışma sonucunda, bölgede su ürünleri avcılığı yapan balıkçıların yaşları 25- 69 arasında tespit edilmiştir. Balıkçıların %67,07'i ilkokul, %18,29'u ortaokul, %10,98'inin lise mezunu oldukları, %3,66'nın hiç okula gitmeyen okur-yazar olan balıkçılardan oluştuğu tespit edilmiştir. Balıkçıların % 95,12' i evli, % 4,88'inin bekar olduğu, çocuk sayılarının 1-7 arasında değiştiği, evli balıkçıların % 25'inin çocuk sahibi olmadığı belirlenmiştir. Balıkçıların %1,22'i devlet memuru, %1,22'i emekli, %3,66'nın esnaf, % 91,46'nın asıl mesleklerinin balıkçı olduğu saptanmıştır. Balıkçıların balıkçılığı seçme nedenlerini %24,39'u baba mesleği, %67,07'i işsizlikten dolayı, %8,54'ü ek gelir olarak balıkçılık yaptıkları belirlenmiştir. Balıkçıların 2014 yılı aylık ortalama olarak balık avcılığından elde ettikleri net gelirlerinin % 15,85'inin 0-499 ₺, % 21,95'inin 500-749 ₺, % 31,71'inin 750-999 ₺, % 30,49'unun 1000-1499 ₺ arasında olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak; bölge balıkçısının sosyo-ekonomik yapılarının istenilen düzeyde olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Su ürünleri kooperatifi, Sosyo-ekonomik yapı, Keban Baraj Gölü, Türkiye

Abstract: This study has been carried out to determine the main socio economic structures of fishermen in Keban Dam Lake. The research, was obtained by questionnaire through face to face interviews with 82 fishermen in the Keban Dam Lake. As a result of study, fishermen has been identified between 25 to 69 in age in the region and that 67.07% of them are primary school graduates, 18.29%, are secondary school graduates 10.98% are high school graduates 3.66% are fisherman who do not go to school. It has been confirmed that 95.12% of fishermen are married, 4.88% of them are single and the number of children varied between 1 and 7, 25% of the married fisherman have'nt got children. It has been stated that 22% of fisherman the civil servants, 1.22% the retirees, 66% the tradesman, to be fishing the main occupation of 91.46%. The reasons selection fisheries of the fishermen are found that 24.39% father's occupation, 67.07% of them due to the unemployment, 8.54% of them addition income. The income average monthly of fishermen has been found ₺ 0-499 to 15.85% ₺ 500-749 to 21.95%, ₺ 750-999 to 31.71%, ₺ 1000-1499 to 30.49%. As a result of study it has been determined that it is not at desired level of socio-economic structures of the region fishermen.

Keywords: Fishery cooperative, Socio-economic structure, Keban reservoir, Turkey

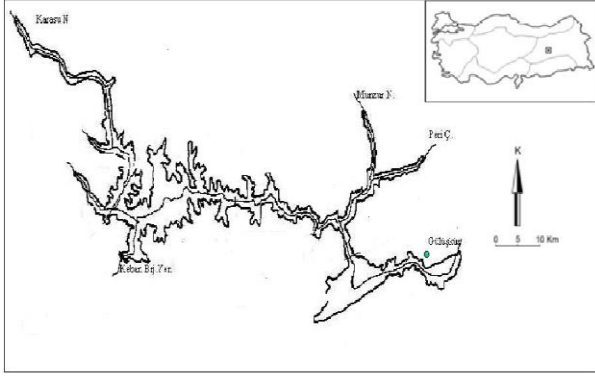
GİRİŞ

Türkiye, deniz kaynaklarının yanı sıra içsu kaynakları açısından da zengin bir potansiyele sahiptir. Sahip olunan içsu kaynakları 178.000 km akarsu, 900.000 ha doğal göl, 228.621 ha baraj ve göletten ibarettir. Bu potansiyel, birçok balıkçının bu alanlarda avcılık yapmasına, yetiştiricilik tesisleri kurmasına ve balıkçıların bu faaliyetleri daha kolay ve etkin gerçekleştirebilmeleri için olanak sağlamıştır (Ünal vd., 2011). İçsularda avcılık ve yetiştiricilik faaliyetlerinin yoğun bir şekilde gerçekleştirildiği Keban Barajı, büyük hidroelektrik potansiyelinin yanında, balık üreticiliğine de katkı yapan önemli bir "iç su" alanıdır. Keban Baraj Gölü, Türkiye'nin ilk

hidroelektrik amaçlı barajlarından birisidir. Doğu Anadolu Bölgesi'nin Yukarı Fırat Bölümü'nde yer alan, kuzeyinde Tunceli ve Erzincan illeri ile batısında Malatya, güney ve doğusunda Elazığ ili bulunmaktadır (Şekil 1). Gövde yüksekliği 210 m, göl derinliği ise maksimum 160 m'dir. Barajın maksimum seviyesi 845 m'dir. Göl havzası 64.100 km², maksimum göl alanı 681 km²'dir (Celayir vd., 2006).

Barajın 16 avlak sahasının 52.180 hektar alanının; Elazığ ili %58,51'ini, Tunceli ili %37,66'sını ve Erzincan ili %3,83'ünü kullanmaktadır. Keban Baraj Gölü'nde, 15 Su Ürünleri Kooperatifinin 184 tekne ile faaliyet gösteren 310 balıkçı üyesi

bulunmaktadır. Bu balıkçıların bakmakla yükümlü oldukları aileleri ile birlikte nüfusları takriben 1500 kişidir. (Dartay ve Canpolat, 2016). Keban Baraj gölü, avcılık yöntemiyle sürdürülen balıkçılığın dışında, kültür üretimi de son birkaç yıldır hızlı bir gelişme göstermiştir. Türkiye kültür balığı üretiminde yaklaşık % 9, iç su üretiminde ise % 16'lık paya sahiptir (40.000 ton /yıl).

Şekil 1. Keban Baraj Gölü (Elazığ / Türkiye)
Figure 1. Keban Dam Lake (Elazığ /Turkey)

Türkiye balıkçısının ve balık kaynaklarının geleceği bir ölçüde, su ürünleri kooperatiflerinin başarısına bağlıdır. Bu nedenle balıkçılar, kendilerini sömürülmekten kurtaracak ve sosyo - ekonomik koşullarını düzeltecek olan kooperatifçilik kalkanını bir an evvel keşfetmek ve etkin bir şekilde kullanmayı öğrenmek zorundadır. Üreticilerin örgütlenmesi, gerek AB Ortak Pazar Organizasyonu ile ilgili düzenlemelere uyum sağlanması, gerekse ulusalda yönetimin daha katılımcı ve bütünlük bir yaklaşımla planlanması açısından önemlidir. Bunların yanı sıra balıkçıların örgütlenmesi, avcılık miktarının takibinde, balıkçıların sosyal ve ekonomik koşullarının saptanmasında gerekli olan verilerin akışını sağlayacaktır (Seçer vd., 2005; Koşar, 2009).

Son yıllarda Türkiye'de balıkçıların sosyo-ekonomik statüleri genel olarak balıkçılığa profesyonel yaklaşım anlayışını geliştirmiştir. Ancak balıkçılık faaliyetinin sosyo-ekonomik analizine ilişkin araştırma sayısı oldukça azdır. Oysa, etkili ve sürdürülebilir bir balıkçılık yönetimi için balıkçılık politikalarının belirlenmesinde, balıkçılık sektörüne ilişkin sosyo-ekonomik verilerin olması gerekir. Balıkçılığın sosyo-ekonomik özelliklerine ilişkin dünyada yapılmış çok sayıda çalışma bulunmakla birlikte, Türkiye'de içsu kooperatifleriyle ilgili kapsamlı bir çalışma gerçekleştirilmemiştir (Ünal ve Franquesa, 2010; Taştan vd., 2010; Göncüoğlu ve Ünal, 2011; Ünal vd., 2011).

İç sularda önemli bir yere sahip olan Keban Baraj Gölü'nün avlak sahanın büyüklüğü ve de bu sahada yapılan balıkçılıkla geçimini sağlayan kişi sayısı dikkate alındığında Su Ürünleri Kooperatiflerine ortak olan balıkçıların sosyo-ekonomik özelliklerinin ortaya konulmasına ihtiyaç olduğu düşüncesi oluşmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, Keban Baraj Gölü'nde avcılık yapan su ürünleri kooperatifine ortak olan tekne sahibi balıkçıların sosyo-ekonomik yapılarının ortaya çıkarılmasıdır.

MATERYAL VE METOT

Çalışmanın materyalini, Keban Baraj Gölü Su ürünleri kooperatiflerine ortak olan tekne sahibi 184 balıkçının 82'si oluşturmuştur. Balıkçılarla yüz yüze görüşülerek, önceden hazırlanmış olan anket formlardaki sorular sorulmuştur. Anketlerde balıkçılara sosyo-demografik ve sosyo - ekonomik özelliklerini belirten sorular yöneltilmiştir. Öncelikle 15 adet Su Ürünleri Kooperatifi bulunan Keban Baraj Gölü'nün hangi kooperatifine ortak olduğu sorusu sorulmuştur. Daha sonra; balıkçının yaşı, öğrenim durumu, medeni durumu, çocuk sayısı, başka bir işte çalışıp çalışmadığı, ev ve otomobil mülkiyeti, sosyal güvenlik durumları, aylık geliri, balıkçılığı seçme nedenleri gibi sorular sorularak cevapları anket formlara kaydedilmiştir.

BULGULAR

Keban Baraj Gölü balıkçıların sosyo-demografik özellikleri **Tablo 1'** de, sosyo- ekonomik özellikleri ise **Tablo 2'** de verilmiştir. Balıkçıların yaşları 20-69 arasında değişmekle beraber, ortalama yaşları 45 olarak tespit edilmiştir. Bölgede, 20-29 yaşında %2,4 'ü, 30-39 yaşında %29,2'ü, 40-49 yaşında % 36,5'ü, 50-59 yaşında % 28'i, 60-69 yaşında %3,6'si oldukları tespit edilmiştir. Balıkçıların eğitim düzeyleri incelendiğinde okur- yazar olanlar ile lise mezunu arasında değiştiği tespit edilmiştir. Hiç okula gitmeyen okur- yazar oranı % 3,6 olarak tespit edilmiştir. En yüksek oranda % 67 ile ilkököl mezunu oldukları saptanmıştır.

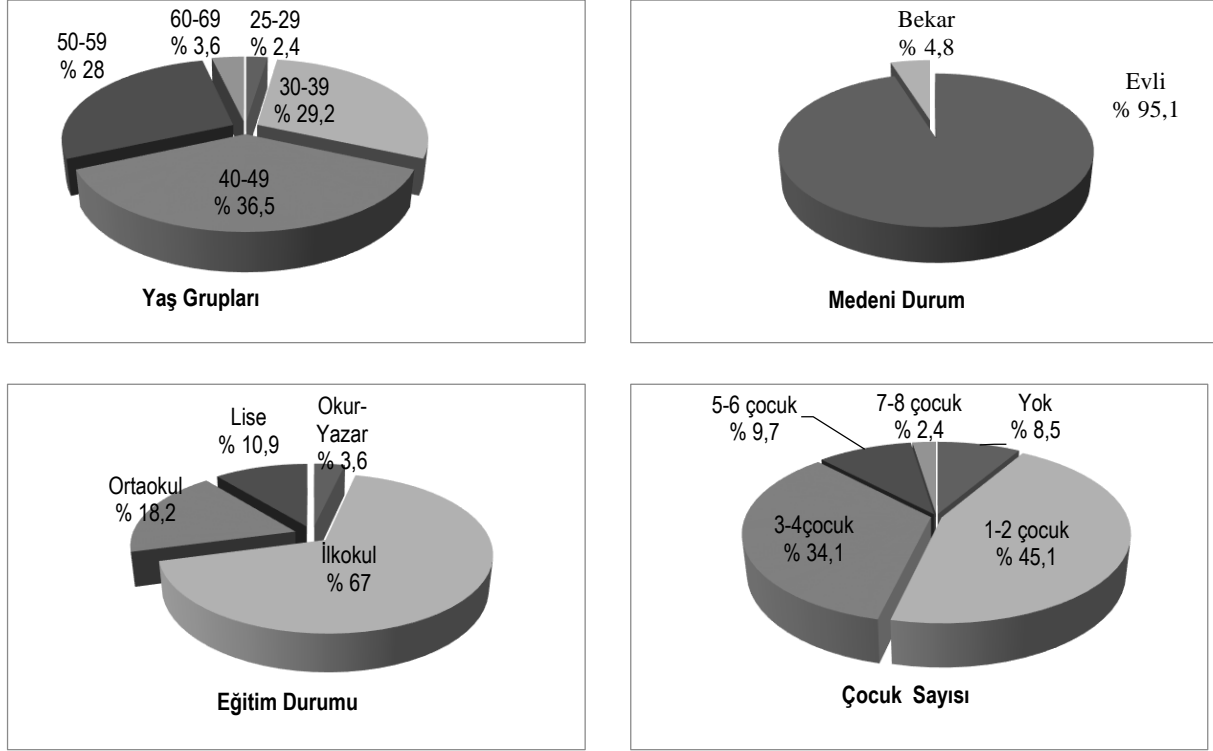
Tablo1. Keban Baraj Gölü balıkçıların sosyo-demografik özellikleri
Table1. The socio-demographic proportion of fishermen of Keban Dam Lake

Balıkçıların Yaş Grupları	Adet	Yüzde (%)
25-29	2	2,4
30-39	24	29,2
40-49	30	36,5
50-59	23	28
60-69	3	3,6
Medeni Durumu		
Evli	78	95,1
Bekar	4	4,8
Balıkçıların Öğrenim Durumu		
Okur-Yazar	3	3,6
İlkokul	55	67
Ortaokul	15	18,2
Lise	9	10,9
Çocuk Sayısı		
Yok	7	8,5
1-2	37	45,1
3-4	28	34,1
5-6	8	9,7
7-8	2	2,4

Keban Baraj Gölü'nde balıkçıların %95,12'i evli, %4,88 bekar olduğu, boşanmış veya dul balıkçının olmadığı tespit edilmiştir. Balıkçıların çocuk sayısı incelendiğinde % 8,5

oranında çocuk sahibi olmadıkları belirlenmiştir. En fazla oran % 45,1 ile 1-2 çocuklu balıkçılar olduğu tespit edilmiştir (Tablo

1, Şekil 2). Keban Baraj Gölü balıkçılarının sosyo-demografik özelliklerini gösteren pay grafikleri Şekil 2'de gösterilmektedir.

Şekil 2. Keban Baraj Gölü balıkçılarının sosyo- demografik özelliklerinin yüzdesel dağılımı
Figure 2. The percental distribution of socio-demographic proportion of fishermen of Keban Dam Lake

Keban Baraj Gölü balıkçılarının sosyo-ekonomik özellikleri incelendiğinde %14,6'sının sosyal güvencesi olmadığı, % 86,5 oranında ise sosyal güvenceye sahip olan balıkçılar olduğu tespit edilmiştir.

Balıkçıların balıkçılığı seçme nedenlerinin ise % 67 ile işsizlik olarak en yüksek oranda belirlenmiştir.

Başka bir işte çalışıp ek gelir olarak balıkçılıkla uğraşanların oranı ise % 8,5'tür.

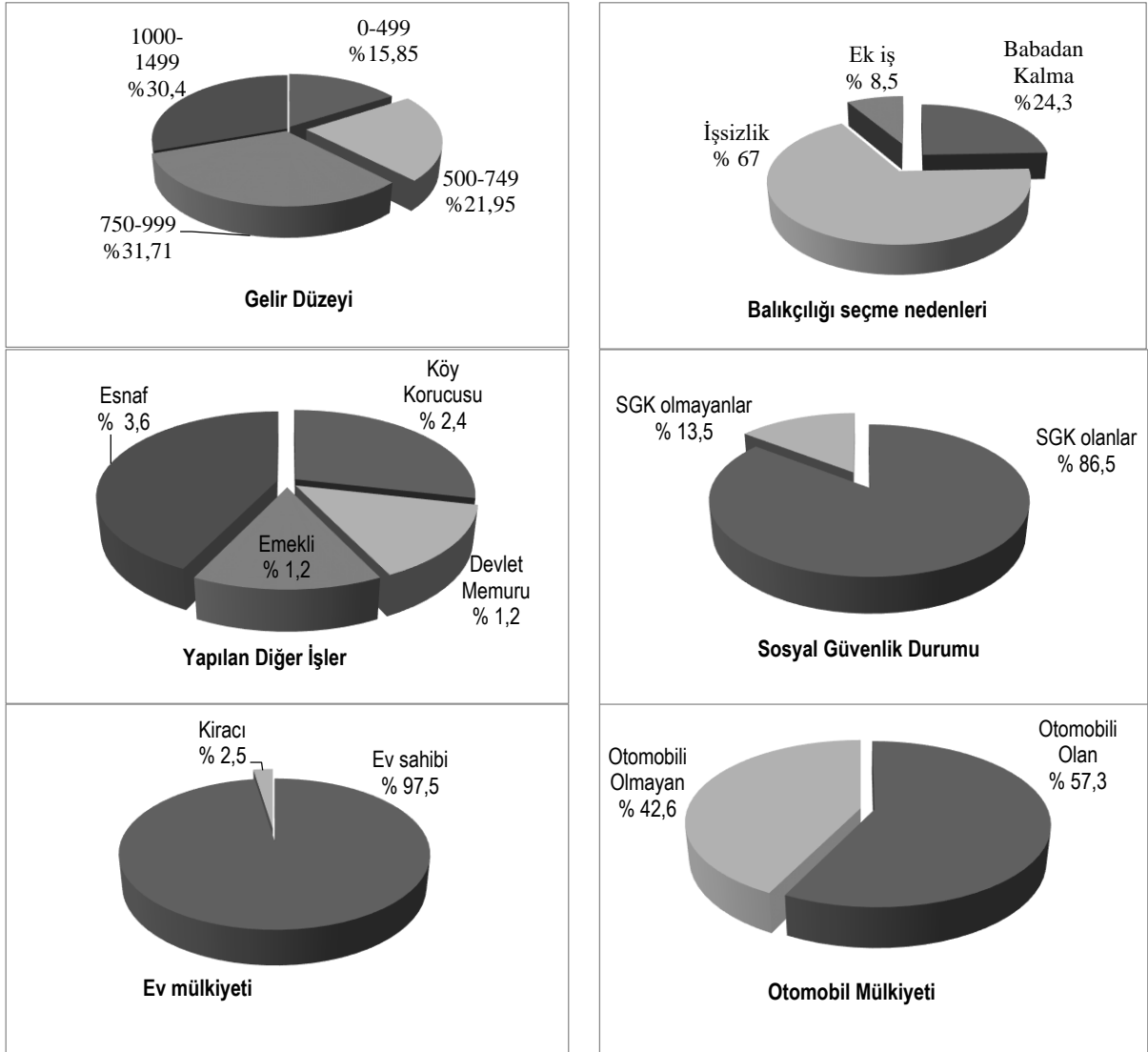
Ev ve otomobil sahibi olup olmadığı incelendiğinde, ev mülkiyeti olan %97,5 oranında, otomobil mülkiyeti olan % 57,3 oranında balıkçı olduğu tespit edilmiştir.

Balıkçılık dışında yaptıkları diğer işler sorulduğunda % 1,2 oranında devlet memurluğu ve emekli olduklarını, % 2,4 oranında yaşadıkları bölgenin köy korucusu olduklarını, % 3,6 oranında ise esnaflık yaptıkları cevabını vermişlerdir.

Balıkçılıktan ve diğer yaptıkları ek işlerden kazandıkları aylık gelir miktarları minimum 10 balıkçı olacak şekilde gruplara ayrılarak hesaplamalar gerçekleştirildi. Aylık gelirleri en yüksek 1000-1499 tl (% 30,4), en düşük 0-499 tl (% 15,8) olarak hesap edilmiştir (Tablo 2, Şekil 3).

Tablo 2. Keban Baraj Gölü balıkçılarının sosyo-ekonomik özellikleri
Table 2. The socio-economic proportion of fishermen of Keban Dam Lake

Balıkçıların SGK Durumları	Adet	Yüzde (%)
Sosyal güvencesi olanlar	71	86,5
Sosyal güvencesi olmayanlar	11	13,5
Balıkçılığı seçme nedenleri		
Babadan Kalma	20	24,3
İşsizlik	55	67
Ek gelir	7	8,5
Ev mülkiyeti		
Ev sahibi	80	97,5
Kiracı	2	2,5
Otomobil mülkiyeti		
Otomobili Olan	47	57,3
Otomobili Olmayan	35	42,6
Balıkçıların Yaptıkları Diğer İşler		
Köy Korucusu	2	2,4
Devlet Memuru	1	1,2
Emekli	1	1,2
Esnaf	3	3,6
Aylık Gelir Düzeyleri		
0-499	13	15,8
500-749	18	21,9
750-999	26	31,7
1000-1499	25	30,4

Şekil 3. Keban Baraj Gölü balıkçıların sosyo-ekonomik özelliklerinin yüzdesel dağılımı
Figure 3. The percental distribution of socio-economic proportion of fishermen of Keban Dam Lake

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada Keban Baraj Gölü'nde balıkçılık faaliyetini sürdüren mevcut 15 adet su ürünleri kooperatifi bulunan tekne sahibi balıkçıların sosyo-demografik ve sosyo-ekonomik yapıları değerlendirilmiştir. Yapılan araştırmada anketlere yanıt veren 82 balıkçı değerlendirmeye alınıp analiz edilmiştir.

Ülkemizde balıkçıların sosyal ve ekonomik koşullarının saptanması ile ilgili olarak denizlerde ve iç sularda yapılan çalışmalar incelendiğinde şu sonuçlara varılmıştır;

Ünal (2003), Foça'daki (İzmir) yarı zamanlı küçük ölçekli balıkçıların yaş dağılımının 31 ile 77 arasında, Doğan (2010), İstanbul ili Kooperatiflerine bağlı ilçe merkezlerindeki balıkçıların yaşlarının 29-83 arasında, Uzmanoğlu ve Soylu (2006) da Karasu bölgesinde (Sakarya) yapmış oldukları

çalışmada, balıkçı yaşlarının 32-76 arasında değiştiğini, Yücel (2006), Orta Karadeniz Bölgesindeki balıkçıların %51'i 30-50 yaş arasında bulduklarını, Demiroğlu ve Yüksel (2013) de, Keban Baraj Gölü'nde kerevit avcılığı yapan balıkçıların yaşlarının 27-60 arasında değiştiğini, Dartay vd. (2009) da Keban Baraj Gölü Pertek Bölgesi Balıkçıların yaşları 23-52 arasında olduğunu, Cesur vd. (2014), Işıklı Gölü (Denizli) balıkçıları ile yapılan sosyo-ekonomik çalışmalar sonucunda balıkçıların yaşlarının 26-65 arasında değiştiğini, Doğan (2010), Balıkçı yaşlarının 28-63 arasında değiştiğini rapor etmişlerdir. Bu çalışmada, 2014 yılı Keban Baraj Gölü'nde bulunan 82 balıkçı ile yapılan görüşmeler sonucunda, bölgede su ürünleri avcılığı yapan balıkçıların yaşları 25-69 arasında değiştiği tespit edilmiştir. En fazla yaş % 36,5 ile 40-49 yaş aralığı olarak tespit edildi. Bu durum Bölge balıkçısının tecrübeli balıkçılardan oluştuğunu göstermektedir. Ayrıca balıkçılık mesleğinin getirisinin az

olması gibi nedenlerden dolayı gençlerin farklı meslek alanlarına yöneldiği düşünülmektedir.

Keban Baraj gölü balıkçılarının eğitim düzeyleri incelendiğinde hiç okula gitmeyen veya ilkokul mezunu olmadan eğitimini yarıda bırakan okur-yazar olarak bilinen % 3,6 oranında balıkçıların olduğu tespit edilmiştir. Okur- yazar olmayan balıkçıların çocuklarının da okulda başarısız oldukları balıkçılar tarafından ifade edilmiştir. En yüksek oranda %67 ile ilkokul mezunu oldukları saptanmıştır. Yüksekokul veya Üniversite mezunun olmadığı belirlenmiştir. Doğan (2010), da İstanbul'da gerçekleştirdiği çalışmada, % 2.6'sinin okur-yazar % 41.7'sinin ilkokul, % 20.0'sinin ortaokul, % 27.0'sinin lise ve % 8.7'sinin üniversite mezunu olduklarını, Doğan (2010)'de Gökçeada balıkçılarının ilkokul mezunu ile üniversite mezunu arasında değiştiğini en yüksek oranda %54,2'ile ilköğretim mezunu olduklarını bildirmiştir. Uzmanoğlu ve Soylu (2006)'da Karasu bölgesinde (Sakarya) yapmış oldukları çalışmada ise % 78.57 si ilkokul, % 14.29 u lise ve % 3.57 si üniversite eğitimi aldığını tespit etmişlerdir. Yücel (2006), Orta Karadeniz Bölgesindeki balıkçıların ancak %1'i yüksekokul mezunu olduğunu belirtmiştir. Demirel ve Yüksel (2013)'de, % 57'sinin ilkokul, % 29'unun ortaokul ve % 14'ünün lise mezunu olduğunu bildirmişlerdir. Dartay vd. (2009)'da balıkçıların % 80,64'ü ilkokul, % 12,90'ı ortaokul, % 6,45'inin lise mezunu olduğunu tespit etmişlerdir. Cesur vd. (2014)'de balıkçıların %68,7 ilkokul, % 25 ortaokul, %6,25 yüksekokul mezunu olduklarını saptamışlardır. Çeliker vd., (2008)'de Ege Bölgesi'nde yaptıkları çalışmada en yüksek oranın %62,82 ile ilkokul olduğunu, Çeliker vd., (2006)'da, Karadeniz Bölgesi'ndeki çalışmalarında balıkçıların %58,44'ü ilkokul eğitimine sahip olduklarını belirtmişlerdir Güngör vd., (2007). Tekirdağ ilindeki balıkçıların %64,7'si ilkokul, Ünal (2003)'te balıkçıların % 60'ı ilkokul mezunu olduklarını belirtmiştir. Denizlerde ve içsularda yapılan araştırmalarda avcılık ile uğraşan balıkçıların eğitim düzeylerinin en yüksek oranda ilkokul olması, çalışmamızla paralellik göstermektedir.

Bu çalışmada, sosyo-ekonomik yapının önemli bir göstergesi olan balıkçıların sosyal güvenlik durumları incelendiğinde % 86,5 oranında sosyal güvencelerinin olduğu, % 13,5 oranında ise sosyal güvencelerinin olmadığı belirlenmiştir. Bu konu ile ilgili yapılan diğer çalışmalarda ise; Dartay vd., (2009), Balıkçıların % 61,29'unun sosyal güvencesi olmamakla birlikte, % 38,70'inin SSK ve BAĞ-KUR'a kayıtlı oldukları belirlenmiştir. Balıkçılık dışında tarım ve hayvancılıkla da uğraştıklarını tespit etmişlerdir. Doğan (2010), balıkçıların % 62,5'inin, Demirel ve Yüksel (2013)'de balıkçıların % 61'inin, Çeliker vd. (2008), balıkçıların % 80,9'unun sosyal güvenceye sahip olduklarını rapor etmişlerdir. Çalışmalarda sosyal güvenceye sahip olan balıkçıların sosyal güvenceye sahip olmayan balıkçılardan daha yüksek oranda buldukları tespit edilmesi açısından paralellik görülmektedir.

Doğan (2010)'de, ev ve otomobil sahibi olma durumlarına bakıldığında sırasıyla %91,7 ve %37,5 olarak hesaplanmıştır. Demirel ve Yüksel (2013)'de % 65,2'sinin kendisine ait evin bulunduğu belirlenmiştir. Bu çalışmada ise Keban Baraj

Gölü'ndeki balıkçıların % 97,5 oranında ev sahibi oldukları, % 57,3 oranında ise otomobil sahibi oldukları tespit edilmiştir. Bu durumun balıkçıların gölün kıyı kesimlerinde bulunan köylerde yaşamlarını sürdürmelerinden dolayı kendilerine ait evlerinin olduklarını göstermiştir. Ancak ilçe ve şehir merkezlerinde oturan % 2,5 oranında balıkçıya rastlanılmıştır.

Balıkçıların balıkçılığı seçme nedenlerini Doğan, 2010 İstanbul balıkçıları ile yaptığı bir çalışmada %44,3'ünün işsizlikten, %17,3'ünün aile bütçesine katkı sağlamak amacıyla, %15,0'inin hobi ve %14,4'ünün de baba mesleğinden dolayı balıkçılığı seçtiklerini, Cesur vd. (2014), % 12,5 baba mesleği, % 56,25 işsizlik, % 25 hoby olarak yaptıklarını tespit etmişlerdir. Bu çalışmada, balıkçıların balıkçılığı seçme nedenlerini %24,39'u baba mesleği, %67,07'i işsizlikten dolayı, %8,54'ü ek gelir olarak balıkçılık yaptıkları belirlenmiştir (Tablo 2). Baba mesleği olarak balıkçılığı devam ettiren balıkçıların bu durumda memnun olduklarını başka bir işte çalışmak istemediklerini belirtmişlerdir. Ek iş olarak balıkçılığı hoby olarak tercih ettiklerini, gelirlerine katkı sağladığı için balıkçılıkla uğraştıklarını bildirmişlerdir. Ayrıca balıkçıların ifadelerine göre babalarının kendilerinin bu mesleği yapmalarından memnun olmadıklarını çocuklarının maaşlı bir işte kamu görevlisi olarak çalışmalarından yana olduklarını belirtmişlerdir.

Balıkçıların balıkçığın dışında yaptıkları işler araştırılmış; Demirel ve Yüksel (2013)'te % 46'lık büyük bölümünün balıkçılık dışında herhangi bir geliri bulunmazken % 32'sinin çiftçilik, % 11'inin koruculuk, % 7'sinin esnaflık ve % 4'ünün beklilik gibi ek gelir kaynakları bulunmaktadır. Yapılan bu çalışmada ise balıkçıların %1,22'i devlet memuru, %1,22'i emekli, %3,66'nın esnaf, % 91,46'nın asıl mesleklerinin balıkçı olduğu saptanmıştır.

Balıkçıların ekonomik olarak girdileri hesap edildiğinde 2014 yılı aylık ortalama olarak balıkçılıktan elde ettikleri net gelirlerinin % 15,85'inin 0-499 tl, % 21,95'inin 500-749 tl, % 31,71'inin 750-999 tl, % 30,49'unun 1000-1499 tl arasında olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan diğer çalışmalarda; Dartay vd. (2009) bir avlama sezonunda balıkçı başına ortalama 40179 TL, gideri ise 30979 TL olarak hesaplanmıştır. Balıkçıların ortalama aylık geliri 1150 TL olarak belirlenmiştir. Çeliker vd. (2006), Karadeniz Bölgesi'nde ortalama balıkçılık gelirinin ise 30.324 YTL olduğu bildirilmişlerdir. Masraflar içinde en büyük payın tayfa payı olduğu, tayfa payının kıyı balıkçılarındaki %46,84 gırgırlarda %40,90 trollerde %67,86 ve trol-gırgırlarda %41,68 olduğunu tespit etmişlerdir. Çeliker vd. (2008), Ege Bölgesi'nde Ortalama avlanma 19 sermayesi ise 81 bin TL olup kıyı balıkçılığında 18 bin TL, gırgırlarda 781 bin TL'dir. Cesur vd. (2014), balıkçılardan kişi başına düşen brüt hasılanın 1610500 TL olduğunu bildirmişlerdir.

Sonuç olarak; Keban Baraj Gölü Bölge balıkçısının sosyo-ekonomik yapılarının istenilen düzeyde olmadığı, balıkçıların daha iyi sosyo- ekonomik koşullara ihtiyacı olduğu tespit edilmiştir. Balıkçılıkla ilgili stratejiler geliştirilirken balıkçıların ekonomik ve sosyal durumları dikkate alınmalıdır. Sürdürülebilir bir balıkçılık yönetimi için balıkçıların eğitilmeleri gerekliliği sonucuna varılmıştır.

KAYNAKÇA

- Celayir, Y., Pala, M. & Yüksel, F. (2006). Fisheries in Keban Dam Lake. StateWater Works General Manager IX. districtoffices. Fisheries Chief Engineer, Elazığ.
- Çeliker, S.A., Korkmaz, Ş.A., Dönmez, D., Gül, U., Demir, A., Genç, Y., Kalkanlar, Ş. & Özdemir, İ. (2006). Catching in the Black Sea Region Fisheries Management of the socio-economic Analysis. Agricultural Economics Research Institute. Ankara.
- Çeliker, S. A., Korkmaz, Ş. A., Demir, A., Gül, U., Dönmez, D., Özdemir, İ. & Kalkanlar, Ş. (2008). Socio-Economic Analysis of Fisheries in the Aegean region. Agricultural Economics Research Institute. Ankara.
- Cesur M., Çapkın K. & Cilbiz, M. (2014). Işıklı Gölü Balıkçılarının Sosyo-Ekonomik Analizi. *Journal of Academic Document for Fisheries and Aquaculture*, 2:85-92.
- Dartay, M., Duman, E., Duman, M. & Ateşşahin, T. (2009). Keban Dam Lake, Pertek, Socio-economic condition, Fisherman cooperative. *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 26(2):135-138
- Dartay M. & Canpolat İ. (2016). The proposals for solution and fisheries problems in Keban Dam Lake(Elazığ/Turkey) (in Turkish with English abstract). *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 33(3): 291-298. doi: [10.12714/egejfas.2016.33.3.15](https://doi.org/10.12714/egejfas.2016.33.3.15)
- Demirel, F. & Yüksel, F. (2013). The Socio-Economic Structure of Keban Reservoir Crayfish Catching. *Journal of science and youth*. ISSN:2148-0273 11(2).
- Doğan, K. (2009). Socio-Economic Analysis of Boat-Owned Fishermen Who Made Silverfish Fishing on Lake Iznik (Bursa). *Journal of FisheriesSciences.com*, 3 (1): 58-67. doi: [10.3153/jfscm.2009009](https://doi.org/10.3153/jfscm.2009009)
- Doğan, K. (2010). Socio-Economic Analysis of Fisheries Cooperatives and Partners in İstanbul. *Journal of Fisheries Sciences. Com*, 4 (4): 318-328. doi: [10.3153/jfscm.2010035](https://doi.org/10.3153/jfscm.2010035)
- Güngör, G., Özen, S.Ş. & Güngör, H. (2007). Socio-Economic Structure and Marine Products Marketing of Marmara Sea Fishery: Tekirdağ Province Coastline Sample. *Journal of Agriculture Faculty*, 4, (3): 311-325.
- Göncüoğlu, H. & Unal V. (2011). Fisherwomen in the Turkish fishery, southern Aegean Sea. *Journal of Applied Ichthyology*, 27:1013-1018.
- Karakaş, H.H. & Türkoğlu, H. (2005). The Situation of Water Products in the World and Turkey, Harran University, *Journal of Agriculture Faculty*, 9(3): 21-28.
- Korkmaz, A.Ş., Çeliker, A.Ş., Dönmez, D., Gül, U., Demir, A., Genç, Y., Kalkanlar, Ş. & Özdemir, İ. (2009). Socio-economic Structure of Fishermen in the Black Sea Region and their views on Fisheries and Fisheries Management. XV. National Fisheries Symposium, 1-4 July, Rize.
- Koşar, İ. (2009). Improvement of Fisheries Statistics in Turkey and European Union Harmonization Process. *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 26(2): 153-158.
- Seçer, S., Korkmaz, A.Ş., Yavuzcan, H., Atar, H.H. & Pulatsü, S. (2005). Fisheries Production: Hunting and Politics, TMMOB Chamber of Agricultural Engineers Turkey Agricultural Engineering VI. Technical Congress. (2):773-790, 3-7 January, Ankara.
- Taştan, K., Çeliker, S. A., Arısoy, H., Ataseven, Y., Dönmez, D., Gül, U. & Demir, A. (2010). Socio-Economic Analysis of Fisheries in the Mediterranean region. TAGEM/HAYSÜD/2009/09/04/01.
- Uzmanoğlu, S., M., Soylu.(2006). The socio-economic structures of Karasu (Sakarya) region marine Fisherman. *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 23(Suppl.1/3): 515-518.
- Unal, V. (2003). Socio-economic Analysis of Part Time Small-scale Fishery, Foça (Aegean Sea). *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 20(1-2): 165-172.
- Unal, V. (2004). Viability Of Trawl Fishing Fleet in Foça (The Aegean Sea), Turkey And Some Advices To Central Management Authority. *Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 4: 93–97.
- Unal, V., Güçlüsoy, H. & Franquesa, R. (2009). A comparative study of success and failure of fishery cooperatives in the Aegean, Turkey. *Journal of Applied Ichthyology*, 25: 394–400.
- Unal, V., Yercan, M. & Günden, C. (2011). The status of fishery cooperatives along the Aegean Sea coast (Turkey). *Journal of Applied Ichthyology*, 27: 854-858.
- Unal, V. & Franquesa, R. (2010). A comparative study of socio-economic indicators and viability in small-scale fisheries of six districts along the Turkish coasts. *Journal of Applied Ichthyology*, Volume 26, 26-34.
- Yücel, Ş. (2006). Middle Black sea region fishing and socio-economic status of fishermen (in Turkish). *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 23(Suppl.1/3): 529-532.